

Начало > Предприемане на съдебни действия > Европейския съдебен атлас по гражданскоправни въпроси >

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

Хърватия

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

Съгласно Закона за (защита от) домашното насилие (*Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji*) извършителят на домашно насилие може да бъде глобен и осъден на лишаване от свобода; освен това, в допълнение към мерките за защита, предвидени в Закона за простъпки (*Prekršajni zakon*), на извършителя могат да бъдат наложени следните мерки:

1. задължително психосоциално лечение
2. забрана на извършителя да се приближава, да упражнява тормоз или да преследва жертвата на домашно насилие
3. отстраняване на извършителя от съвместно обитаваното жилище
4. задължително лечение за злоупотреба с наркотични вещества.

Съдът може да наложи мерки за защита по искане на лицето, изложено на домашно насилие, на полицията или служебно по собствена инициатива. Горепосочените мерки за защита могат да бъдат наложени от съда преди образуване на производство за простъпка по искане на жертвата или на друг упълномощен ищец, ако съществува пряк риск за безопасността на жертвата или на членовете на нейното семейство, или на член на общото домакинство.

Съгласно член 65 от Наказателния кодекс (*Kazneni zakon*) съдът може да наложи превантивни мерки на извършителя на престъплението: задължително психиатрично лечение, задължително лечение при злоупотреба с наркотични вещества, задължително психосоциално лечение, забрана на извършителя да изпълнява определени задължения или дейности, забрана на извършителя да управлява моторно превозно средство, забрана за приближаване, тормоз или преследване, съдебно отстраняване от съвместно обитаваното жилище, забрана за достъп до интернет и надзор след пълното изтърпяване на наказанието лишаване от свобода.

Съгласно член 98 от Наказателно-процесуалния кодекс (*Zakon o kaznenom postupku*) съдът и прокурорът могат да налагат и мерки за неотклонение на извършителя на тежко престъпление: забрана за доближаване до определено лице, забрана за установяване или поддържане на контакт с конкретно лице, забрана за преследване или тормоз на жертвата или друго лице и/или отстраняване от съвместно обитаваното жилище. В съответствие с член 130, параграф 6 от Закона за простъпките полицейските служители могат да постановят на място мярка за неотклонение в досъдебното производство, с която на извършителя на домашно насилие се забранява да посещава определено място или район, да се приближава до определено лице или да установява или поддържа контакт с конкретно лице. Тази мярка може да бъде наложена за срок до 8 дни. Правила за прилагане на мерки за защита, забраняващи на извършителя да се приближава, да упражнява тормоз или да преследва жертвата на домашно насилие и отстраняване на извършителя от съвместно обитаваното жилище (*Narodne Novine* (NN; Официален вестник на Република Хърватия) № 28/19)

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Мерките за защита се определят в съответствие с разпоредбите на Закона за простъпки и Закона за (защита от) домашното насилие. Общинските съдилища, които са компетентни да разглеждат дела за простъпки, могат да налагат мерки за защита по искане на лицето, изложено на домашно насилие, на полицията или служебно по собствена инициатива.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Органите, пред които може да се поиска признаване в Хърватия на мярка за защита, постановена в друга държава членка, са:

полицейските дирекции, компетентни по мястото на постоянно или временно пребиваване на лицето, което се ползва от защита, на територията на Република Хърватия.

Органите, които са компетентни за изпълнението на такава мярка в Хърватия:

полицейските дирекции, компетентни по мястото на постоянно или временно пребиваване на лицето, което се ползва от защита, на територията на Република Хърватия в съответствие с член 3 от Закона за прилагане на Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела (*Zakon o provedbi Uredbe (EU) br. 606/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima*).

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Общинските съдилища, които са компетентни да разглеждат дела за простъпки, са компетентни да извършват адаптирането на мерките за защита по мястото на постоянно или временно пребиваване на защитеното лице на територията на Република Хърватия в съответствие с член 4 от Закона за прилагане на Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Съдилищата, пред които трябва да се подаде искане за отказ на признаване, са общинските съдилища, които са компетентни да разглеждат дела за простъпки, по мястото на постоянно или временно пребиваване на защитеното лице на територията на Република Хърватия в съответствие с член 5 от Закона за прилагане на Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела.

Съдилищата, пред които се подава искане за отказ на изпълнение:

Това не е приложимо в Република Хърватия, тъй като лице, което представлява риск, също може да подаде и молба за отказ на признаване и изпълнение на мярка за осигуряване на защита пред общинския съд, който е компетентен да разглежда дела за простъпки. Искът за отказ за изпълнение на мярка за осигуряване на защита не може да бъде подаден като самостоятелно средство за защита.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Хърватски език, в съответствие с член 6 от Закона за прилагане на Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела.

Последна актуализация: 15/07/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.